

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי אגודת חב"ד

יש חדש

השלוחים נאספים

השבוע נפתח בחצר הרבי מליובאוויטש בנייריורק הכינוס העולמי של שלוחי חב"ד. צפויים להשתתף בו יותר מארבעת אלפים שלוחים מרחבי העולם. ביום שישי בבוקר עולים כל השלוחים אל הציון של הרבי, ומזכירים את שמות בני קהילותיהם לברכה ולהצלחה. ביום ראשון בערב מתקיים ערב ההצדעה החגיגי, שבו משתתפים כששת אלפים איש, השלוחים והשותפים לפעילותם.

814 שלוחים בארץ

לקראת הכינוס פרסם אגף הסניפים בצעירי אגודת חב"ד נתונים על מפעל השליחות ברחבי הארץ. בשנה האחרונה יצאו לשליחות 62 שלוחים חדשים, ומספרם הכולל של השלוחים בארץ עומד על 814, ממטולה ועד אילת.

אזכרה לקדושי מומביי

ביום ראשון, ראש חודש כסלו, תיערך העלייה השנתית לקברם של השלוחים הרב גבי ורבקי הולצברג הי"ד, שנרצחו לפני תשע שנים בבית חב"ד במומביי. האזכרה תיערך בשעה 13:00 בחלקת חב"ד, בהר הזיתים בירושלים. הסעות יצאו בשעה 12:30 מצומת הרחובות בר-אילן-שמואל הנביא בירושלים.

זמני השבוע

ירושלים תלאיבי חיפה בארבע אילת ניוירוק

כניסת השבת 4:03 4:17 4:07 4:22 4:23 4:18

צאת השבת 5:17 5:18 5:16 5:20 5:21 5:19

המודל: מוצאי שבת קודש, 12 בלילה ו-57 דקות
ראש חודש כסלו: ביום הראשון

שיחת השבוע הוא גיליון לכל יהודי, המופץ בכל רחבי הארץ והעולם. נוסד בשנת תשמ"ז (1986) בידי הרב יוסף יצחק אהרנוב

עורך: מנחם ברוד

יוצא לאור על ידי: המרכז לעזרי שליחות
ת"ד 1122 כפר חב"ד 6084000

טל' 073-2480711 • פקס' 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
מודעות: טל' 053-3166532, דוא"ל: m3166532@gmail.com
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

מהתניא ועד מפעל השליחות

אין אני; אין הרצונות שלי; אין השאיפות שלי; אין הצרכים שלי. האדם נדרש להעמיד לנגד עיניו שאלה אחת – מה תפקידי בעולם?

התצלום אשתקד של אלפי השלוחים בחזית בניין 770 (צילום: אליהו פאריפה חבד אורג)

א לפי שלוחי חב"ד נוהגים השבוע לחצר המשלה, הרבי מליובאוויטש, לכינוס העולמי השנתי. אורח כי יזדמן לכינוס יוכל לראות סדנאות מקצועיות רבות, העוסקות במגוון תחומים הקשורים לחיי השליחות. הוא יוכל לשמוע דיונים בשאלות הנוגעות לקיום העם היהודי בשנת תשע"ח. אך לצד אלה הוא יראה את אלפי השלוחים שקועים במאמרי חסידות מעמיקים, כהכנה לתפילה.

חיצוני יש כאן שני דברים נבדלים, ואולי אף רחוקים זה מזה. בעומק העניין זו אותה נקודה, העוברת כחוט השני בין הדרישה העולה מספר התניא ומאמרי של אדמו"ר הזקן ובין הנחת תפילין עם יהודי ברחוב ועידוד אישה יהודייה להדליק נרות שבת.

בליבת תורת חב"ד עומדת נקודה אחת – ביטול. האדם נדרש לבטל את עצמו לפני הקב"ה. אין אני; אין הרצונות שלי; אין השאיפות שלי; אין הצרכים שלי. יש דבר אחד בלבד – רצון הבורא. האדם נדרש להעמיד לנגד עיניו שאלה אחת – מה תפקידי בעולם? מה הקב"ה מצפה ממני?

"הנני!"

הכרה זו היא נשמת חסידות חב"ד. וכך אמר אדמו"ר הזקן לחסיד שבא אליו והציג את הבעיות והקשיים העומדים לפניו: "אתה מדבר על מה שאתה צריך, אבל לשם מה צריכים אותך – על כך אינך אומר דבר".

אם תרצו, זו תמצית תפיסת השליחות. השליח אינו חי בעבור עצמו ולשם הגשמת שאיפותיו ומאווייו. הוא שליח! הוא קם ואומר "הנני!". אני עומד לשירות הקב"ה, לשירות עם ישראל. אם צריך ללמד שיעור תורה, לדאוג ליהודי לארוחה כשרה, לספר לילד יהודי על החג המתקרב, להושיט יד עוזרת ליהודי שנקלע לצרה – אני מוכן ומזומן. ביום ובלילה, ביום חול ובשבת. כי זו מהותו של חסיד וזה עניינו של שליח.

במאמרים האלה, שנאמרו ונכתבו בידי אדמו"רי חב"ד לדורותיהם, מאדמו"ר הזקן, רבי שניאור זלמן מלאדי, ועד הרבי האחרון, לא מדובר על עמידה בחוצות הערים להנחת תפילין, על קמפיינים פרסומיים להדלקת נרות חנוכה, ועל חלוקת מארזי מצה שמורה. שם מדובר על עבודת ה' פנימית, על התבוננות מעמיקה בגדולת הבורא, על הדרכים לעורר אהבה ויראה לקב"ה. איך הדברים האלה מתחברים זה לזה?

אותה נקודה

גם אדמו"ר הזקן שלח שלוחים, אבל אלה היו שליחויות מסוג אחר לגמרי. השלוחים שלו סובבו בעיירות ישראל וחזרו על מאמרי חסידות עמוקים, שהלהיבו את הלבבות לעבודת ה'. הם הציגו לפני השומעים את הדרך להתעלות למדרגות גבוהות בעבודה הרוחנית פנימית. האם יש קו מחבר בין השלוחים האלה לשלוחי חב"ד בזמן הזה, שעיקר עיסוקם בהנחת יהדות בסיסית ליהודים נידחים?

יהיו שיאמרו שאכן זו שליחות שונה לגמרי במהותה, אבל "עת לעשות לה' הפרו תורתך". מכיוון שצורכי השעה מחייבים לדאוג לנשמות יהודיות שהתרחקו מצור מחצבתן, אין מנוס מלהניח הצידה את ייעודה המקורי של חסידות חב"ד ולעסוק בהצללת נפשות.

ואולם זו ראייה שטחית של הדברים. רק במבט

צנון וחזרת על שולחנו של רבי

רוחנית שקשורה באנטונינוס, שהתגייר לבסוף, ולא להנאה עצמית.

אכל ולא נהנה

על-פי זה יובן מה שנכתב בספר התניא: "צריך הגוף לחיבוט הקבר לנקותו ולטהרו מטומאתו שקיבל בהנאת עולם הזה ותענוגיו, אלא אם כן מי שלא נהנה מעולם הזה כל ימיו כרבינו הקדוש".

אם הכוונה שרבי לא אכל צנון וחזרת, מה החידוש שהוא פטור מעונש חיבוט הקבר, והלוא הוא נמנע מאכילה! אלא מכאן שהוא אכל את הדברים האלה, הנחשבים מותרות לבני-אדם מן השורה, ואף-על-פי-כן כל כוונתו הייתה רוחנית (כפי שמצאנו עוד צדיקים שנהגו מנהגי רחבות, אף שהם עצמם היו רחוקים לחלוטין מן ההנאה מהם). זאת לומדים מרבי יהודה, שאפשר שיעלו על השולחן הדברים היקרים והנדירים ביותר, ועם זה אין האדם נהנה מהם הנאה גשמית אפילו "באצבע קטנה", וכל כוונתו רוחנית בלבד.

(תורת מנחם, כרך נב, עמ' 148)

נהנה מן המאכלים, עצם העובדה ששולחנו ערוך במעדנים יקרים, ונהנים מהם אורחים רבים, ודאי הסבה לו הנאה גדולה. אם כן, איך אפשר לומר שלא נהנה מן העולם?

אלא שאין הכרח לומר שרבי עצמו לא אכל מן המאכלים האלה ורק האכיל בהם את אורחיו. ייתכן שאכל מהם, ועם זה לא נהנה מן העולם אפילו באצבע קטנה.

צפונות הלב

העובדה שרבי זקף את אצבעותיו במחווה שמצביעה על שבועה, באה לחשוף את צפונות ליבו. הלוא אין צורך בשבועה כדי להבהיר אם אכל או לא אכל, שכן הכול ראו מה אכל ומה לא אכל. השאלה היא אם נהנה מן האכילה, או שגם כשאכל לא נהנה כלל.

אם רבי אכל מהמאכלים האלה, זה לא היה לשם הנאה, אלא למען כוונה אחרת. הצהרתו קודם פטירתו "לא נהניתי אפילו באצבע קטנה" באה להבהיר שלא נהנה ממאומה. המותרות שהיו על שולחנו נועדו לבירור הגשמיות, בעבודה

על הפסוק בפרשתנו "שני גויים בבטנך" נאמר בגמרא (ברכות נב, ועוד): "אל תקרי גויים אלא גאים", והכוונה לשני אישים גדולים, אנטונינוס ורבי. זה בא מעשיו וזה בא מיעקב, ואצל שניהם "לא פסקו מעל שולחנם לא חזרת ולא קישות ולא צנון, לא בימות החמה ולא בימות הגשמים".

אנטונינוס ורבי היו עשירים מופלגים, דבר הבא לידי ביטוי באספקה השוטפת של ירקות, שיד ההמון לא הייתה יכולה להשיגם אלא בעונתם. התוספות מקשה על כך: הלוא מסופר בגמרא שקודם פטירתו זקף רבי את אצבעותיו כלפי מעלה ואמר: "ריבוננו של עולם, גלוי וידוע לפניך שיגעתי בעשר אצבעותיי בתורה ולא נהניתי אפילו באצבע קטנה". והנה מתברר שעל שולחנו עלו המעדנים המובחרים ביותר!

הנאה מהאירוח

עונה התוספות: "אוכלי שולחנו היו רבים". כלומר, רבי עצמו לא נהנה מן הירקות הללו, אלא האכיל בהם את אורחיו הרבים. אבל עדיין נשאלת שאלה: אף אם נאמר שרבי עצמו לא

אמרת השבוע

בלי שאלות

בשנים הראשונות להנהגתו של הרבי מליובאוויטש קרא פעם אחת לאחד מחסידיו והטיל עליו משימה, שהייתה בסגנון סיפורי הבעל שם טוב. החסיד נצטווה לנסוע למקום כלשהו, בלי שנאמר לו מה לעשות שם ואל מי לפנות.

כשיצא החסיד מלפני הרבי התחיל לתהות: מה אני אמור לעשות שם? איזו משימה הרבי רוצה שאמלא? אולי לא הבנתי נכון את הדברים שאמר לי הרבי? החליט החסיד להעלות את שאלותיו על הכתב ומסר את מכתבו למזכירות הרבי.

הרבי הגיב על המכתב בשורה אחת, נוקבת: "אם מתחילים להתעורר אצלך ספקות, מתעוררים ספקות גם אצלי".

פתגם חסידי

"כל מי שעוסק באמת בשליחות – תהיה לו הצלחה גדולה בלימוד התורה, בעבודת ה', בחינוך הבנים והבנות, ובאופן של אלף פעמים ככה" (הרבי מליובאוויטש)

ליצנות | מאת הרב אליעזר ברוד, רב כרמי יוסף

מן המעיין

ליצני הדור

"אברהם הוליד את יצחק" (בראשית כה, ט). לפי שהיו ליצני הדור אומרים: מאבימלך נתעברה שרה. מה עשה הקב"ה? צר קלסתר פניו של יצחק דומה לאברהם, והעידו הכול "אברהם הוליד את יצחק".

(רש"י)

דיבורים לשם שחוק

מי שיכלו להעליל על שרה עלילה שפלה כזאת אינם ליצנים אלא רשעים. אלא שבעצם לא העלה איש על דעתו שבאמת מאבימלך נתעברה שרה, ודיברו כך רק לשם שחוק, לשם ליצנות.

(חידושי הרי"ם)

בניגוד לטבע

אברהם היה בחינת חסד ואילו יצחק היה בחינת גבורה. אם כן, היו צריכים להיות הפכים זה מזה גם בקלסתר הפנים, שימחיש את תכונות האופי המנוגדות שלהם. לכן הוצרך הקב"ה לעשות דבר מנוגד לטבע, שקלסתר פניו של יצחק יהיה דומה לאברהם.

(הרבי מליובאוויטש)

לו היה יודע

לו היה פרעה יודע שעלידי ליצנות אפשר לבטל הכול ולהכחיש הכול, לא היו בני ישראל יוצאים ממצרים לעולם.

(עיטורי תורה)

אפשר להכחיש הכול

רבי מנחם-מענדל מרימנוב הורה פעם אחת באצבעו כלפי מעלה ואמר: אתם רואים שאלה שמים, אולם עלידי ליצנות אפשר להכחיש הכול וגם להוכיח שאלה אינם שמים.

גם הגשמיות מהקב"ה

טענת "ליצני הדור" הייתה, שאמנם בעניינים רוחניים אין יהודי כפוף למגבלות הטבע, אבל בעניינים גשמיים גם יהודי כפוף ל"אבימלך". לכן צר הקב"ה קלסתר פניו של יצחק דומה לאברהם, ללמדנו שגם השפעות גשמיות אין יהודי מקבל מ'אבימלך', מהטבע, אלא מ'אברהם'.

(לקוטי שיחות)

נדרשת סיעתא דשמיא

זהו הכוח השטני של ליצנות, שגם אברהם אבינו, שלחם עם כל עובדי האלילים שבדורו, היה זקוק לסייעתא דשמיא מיוחדת כדי לעמוד מול ההרס והרעל שמפיצים 'ליצני הדור'.

(הרב דוד סלומון)

להתנקות מהליצנות

רבי אברהם מסוכצ'וב אמר על אחד מידידיו אחרי פטירתו: למה שכב כמה שנים על ערש דוויי? לפי שהיה אומר דברי ליצנות, ובשמים אין אוהבים ליצנות. לכן גזרו עליו ייסורים במשך כמה שנים, כדי שיעלה למרום זך ונקי לגמרי.

בקשה אחרונה

אלה היו הימים שלפני פסח תשע"א (2011). הרב חיים סלביצקי, שליח חב"ד בפורט-לודרדייל שבפלורידה, נכנס למשרדו של רופא יהודי ממכריו, להעניק לו מצה שמורה ולאחל פסח כשר ושמה. הרופא קיבלו בידידות, האזין למסרים של חג הפסח והודה לו על הדאגה והאכפתיות. "באה לכאן עכשיו מטופלת יהודייה", אמר לרב, "אולי תציע גם לה מצה שמורה?".

בחיוך אדיב פנה הרב סלביצקי אל האישה והציע לה מארז מצות. תגובתה הייתה בלתי-צפויה לחלוטין. פניה נהפכו כעוסות והיא החלה לנזוף ברב: "אינני מאמינה, אינני שומרת את החגים היהודיים", הטיחה בו. "באיזו זכות אתה פונה אליי ומציע לי מצות?".

הרב סלביצקי הופתע, אך לא נרתע. "אני מצטער", השיב לה בנועם, "אך כנראה נפלה אִי-הבנה. אינני מוכר את המצות, אלא נותן אותן ללא תמורה". זעמה של האישה לא שכך. "בשום אופן לא!", סיננה. הרב סלביצקי הושיט לה את כרטיס הביקור שלו, והפטיר: "אם תזדקקי לדבר מה, אל תהססי להתקשר אליי".

חלפה חצי שנה. שלושה ימים לפני ראש השנה צלצל הטלפון של הרב סלביצקי. "שלום", אמרה האישה מעברו השני של הקו, "אני האישה שפגשת בקליניקה לפני חצי שנה. רציתי לבקש ממך דבר מה".

"ברצון רב", השיב הרב סלביצקי.

"אבי מאושפז במרכז הרפואי בעיר", החלה האישה לספר. "ימיו ספורים, ובקשתו היחידה היא לשוחח עם רב. אינני יודעת מדוע שמרתי את פרטיך, אך מכיוון שאינני מכירה רב אחר, אני פונה אליך".

כעבור שעתים היה הרב סלביצקי בחדרו של החולה. שם המתינו לו האישה ולצידה אחותה. במיטה שכב אדם מבוגר, כחוש ומיוסר. "חוף מעצם הידיעה שאנו יהודיות", החלו לספר לו, "לא היה ליהדות שום ביטוי מעשי במשפחתנו. לא חגים, לא מצוות. עכשיו אבינו חולה מאוד, והופתענו למשמע בקשתו להזמין לכאן רב".

עיני האיש אורו כשהבחין ברב. בקול חלוש הציג את עצמו. סקר את קורות חייו, את המחלה הקשה שממנה הוא סובל, ואת תחזית הרופאים, הצופים לו ימים ספורים. התפתחה שיחה על

האיש נענע בראשו לאות שכונתו לא הובנה. "נולדתי יהודי, ואני רוצה למות כיהודי!", שב על בקשתו.

"מה כוונתך?", כיווץ הרב את מצחו. "הוריי לא מלו אותי", אמר החולה. "כעת, כשאין איש בחדר, אנא, עשה מה שצריך...".

הרב סלביצקי נדהם. בקושי הצליח

החיים ומשמעותם, ובסופה ביקש האיש משתי בנותיו לצאת מהחדר. "אנא, סגור את הדלת", ביקש מהרב, ואחז בידו. ופתאום פרץ בבכי נסער. דקות ארוכות התייפח. כשנרגע אמר: "נולדתי יהודי, ואני רוצה למות כיהודי".

הרב הרגיע אותו. "בבוא העת אדאג לך לקבורה יהודית", הבטיחו.

לומדים גאולה

מאת מנחם ברוד

נצחק בגאולה

בזמן הגאולה תשלוט מידתו של יצחק אבינו, ועל כך הגמרא אומרת (שבת פט,ב), שלעתיד לבוא ייאמר ליצחק "כי אתה אבינו" – כלומר, מידתו תהיה אז המידה העיקרית והשלטת. שמו של יצחק אבינו קשור לשמחה, כפי שמפורש בתורה בעניין לידתו (בראשית כא,ו): "ותאמר שרה צחוק עשה לי אלוקים". בשמו של יצחק טמון גם רמז, שהשמחה הקשורה בו תפרוץ רק לעתיד לבוא, בזמן הגאולה, שכן 'יצחק' הוא בלשון עתיד – אז, בבוא הגאולה, הוא יצחק וישמח.

זמן הגאולה הוא אכן זמן של שמחה גדולה. על כך נאמר (תהילים קנו,ב): "אז יימלא שחוק פינו" – אז, בבוא הגאולה (כפי שנאמר קודם לכן: "בשוב ה' את שיבת ציון"), יפרוץ ה'שחוק' החוצה, מרוב השמחה.

צחוק החידוש

ה'שחוק' והשמחה של הגאולה יתגלו מכוח העבודה שנעשתה עליידי עם ישראל בתקופת הגלות. צחוק ושמחה פורצים מתוך חידוש כלשהו. הטוב עצמו, אפילו טוב עילאי, אינו מביא כל-כך צחוק ושמחה. מתי הצחוק פורץ? – כשיש משהו מפתיע, דבר שיש בו משום חידוש.

בתורת החסידות מובא על כך משל מ'ציפור המדברת' (תוכי), שמשעשעת את המלך. יש להניח שלמלך אין מחסור בבני-אדם שמדברים, ואפילו יש לו דיי והותר חכמים שמשמיעים דברי חכמה. ואולם הצחוק והתענוג שלו באים דווקא מציפור שפולטת כמה מילים. מדוע? משום שכאשר אדם מדבר אין בכך משום חידוש, אבל כשיציפור מדברת – זה דבר מפתיע, בלתי-צפוי, ולכן הוא גורם צחוק ותענוג.

כך יש להבין את שמחת הגאולה. דווקא מפני שהגאולה באה אחרי הגלות, היא מביאה עמה שמחה גדולה לאין שיעור מאשר אילו הייתה קיימת מלכתחילה. דווקא משום שהגאולה באה לאחר שעם ישראל היה שרוי בעולם שיש בו הסתר פנים והעלם האמת, ואף-על-פי-כן נלחם בחשכה הרוחנית והביא את אור ה' לעולם – גורם הדבר שמחה לאין קץ, שכן זה דבר חידוש, שמביא 'צחוק' ושמחה למלך עצמו.

זו הייתה גם מידתו של יצחק אבינו, שעסק בחפירת בארות. גם בחפירת באר במדבר יש שמחה הנובעת מהחידוש שבדבר – באים למקום יבש וצחיה, ואין מסתפקים בהבאת מים ממקום אחר, אלא הופכים את המדבר עצמו לגן רוה, עליידי שחופרים באר בתוך המדבר, ומוצאים את המים שהיו חבויים בה. כך גם הגאולה – היא באה לאחר שעם ישראל 'חפר' ומצא בתוך הגלות את האמת האלוקית, ולכן הדבר מביא שמחה רבה ביותר.

עיגול שאין לו סוף

איך מבטאים שמחה? כמובן, עליידי ריקוד שמח. וגם זה יבוא בזמן הגאולה, כפי שהגמרא מתארת (סוף תענית): "עתיד הקב"ה לעשות מחול לצדיקים והוא יושב ביניהם". זו תהיה שמחה כפולה, של הקב"ה ושל עם ישראל – 'הקב"ה ישמח בעמו, ועם ישראל ישמח בה', והם יבטאו שמחה זו עליידי 'מחול' משותף.

ה'שחוק' והשמחה הללו יתבטאו בצורת 'מחול'. על 'מחול' אומר רבנו בחיי (תרומה כה,לא), שזה עיגול הרומוז בלביגבול "שאיין לו סוף". משמעות הדבר היא, שהשמחה שתהיה לצדיקים ב'מחול' הזה תהיה שמחה אין-סופית ובלתי-מוגבלת (גם הגימטרייה של 'שחוק' – 414 – היא בדיוק כגימטרייה של 'אור אין-סוף'). אלה יהיו שמחה ועונג אין-סופיים ובלתי-מוגבלים.

את ההכנה לשמחה עצומה זו של הגאולה עושים עליידי שכבר עכשיו, ערב הגאולה, אנו מתחילים לשמוח בשמחה הגדולה הצפויה לנו בקרוב ממש.

למצוא מילים לומר לאיש שאינו מוהל. "אנא, דאג למה שצריך, אני מבקש ממך!", הפציר החולה.

בו במקום טלפן הרב לשני מוהלים ושניהם הביעו את הסכמתם לבוא למול את היהודי. כאן התעוררה בעיה: הצוות הרפואי הבהיר שלא יאפשר למול אדם במצבו. "ממה אתם מפחדים, שאמות?", הגיב החולה באירוניה, ואולם הרופאים עמדו בסירובם.

הרב סלביצקי לא הרים ידיים. הוא שיתף רופא מכר, והחל מסע לחצים על הנהלת המרכז הרפואי לאפשר לחולה למול את בקשתו האחרונה. לבסוף נמצא מוצא: את המילה יעשה רופא מניירויק, מוהל בהכשרתו, המבוטח עליידי חברת הביטוח שבה מבוטח המרכז הרפואי.

הרופא התרגש למשמע הסיפור, ולמחרת בבוקר, ערב ראש השנה, בא בטיסה לפלורידה. בצהריים נכנס החולה בבריתו של אברהם אבינו וקיבל את השם שלמה.

עיניים רבות דמעו באותו מעמד. אחרי-כך שלמה ביקש לדבר. הוא התגבר על חולשתו ואמר: "אתם ודאי מכירים את הביטוי 'רגשות אשם יהודיים'. ובכן, מעודי לא סבלתי מ'בעיה' זו. לא ייסרו אותי רגשות אשם על שאינני יהודי די הצורך.

"ברגע שהרופא אמר שנתורו לי כמה ימי חיים בלבד, חשבתי על חיי. היו לי הרבה קשרים. כסף, בית גדול, מכוניות מפוארות ואפילו ספינה. אך לא היה לי קשר עם עצמי, עם הנשמה שלי, עם מי שאני באמת. בבת אחת הציף אותי צער עמוק על הריקנות שאפפה את חיי. זכרתי שלא נימולתי, ופתאום היה ברור לי שזה מה שעלי לעשות. בעבור נשמת. אנשים אמרו לי שזה לא חשוב, בוודאי במצבי הנוכחי. החלטתי שזה מה שאעשה. כעת אני מוכן לפגוש את אלוקיי".

כמה ימים אחרי-כך, בערב יום הכיפורים, ביקר הרב סלביצקי בחנות של אחד ממכריו, וסיפר לבעל הבית בהתרגשות את הסיפור. אחד העובדים, שהטה אוזן לדברים, ביקש לדבר עם הרב סלביצקי בפרטיות. "אני בן 38", אמר. "היגרתי לכאן מרוסיה. התביישתי לספר שאינני מהול, אך לאחר ששמעתי את סיפורך – אני מבקש שתעזור לי לעשות ברית מילה". באותו שבוע נכנס גם היהודי הזה בבריתו של אברהם אבינו.

כעבור כמה ימים, בחג הסוכות, השיב שלמה את נשמתו המזוככת ליוצרה.

(תודה לרב חיים סלביצקי, שחלק עמו את הסיפור)

להיות יהודי בדרום דקוטה

בחזון שלאורו התחנכנו, ואנו מאושרים שזכינו להימנות עם צבא שלוחיו של הרב"י, הוא אומר.

הפעילות הראשונית

זוג השלוחים התמקמו בסן-פולס, העיר הגדולה במדינה, והחלו בפעילות. "התחלנו ביצירת קשר עם יהודים הסמוכים אלינו", הוא מספר. "אט-אט נוצר גרעין ראשון. הפעולה הראשונה שעשינו היא ייסוד שיעור תורה, וכיום משתתפים בו כעשרה יהודים. השיעור הזה משפיע רבות על חייהם. הפעולה השנייה שבה השקענו מאמץ היא אירוח לסעודות שבת".

בתשרי השנה נערכו בפעם הראשונה תפילות חג בדרום דקוטה. התפילות נערכו בבתים הפרטיים. בעבור לא מעטים מהמתפללים זו הייתה הפעם הראשונה של תפילה במניין. רעייתו מקיימת פעילות עם ילדים. היא מנחילה להם מושגים יהודיים בסיסיים על-ידי סיפורים, שירים, מלאכות ויצירות.

אטרקציה שמקרבת

עצם הליכתו של הרב אלפרוביץ בחצות העיר נחשבת אטרקציה. התושבים מעולם לא ראו יהודי שומר מצוות. התקשורת מתעניינת, ובעקבות כל פרסום כזה יש יהודים היוצרים קשר. "יש, להבדיל, גם גויים הפונים אלינו מתוך

בין אלפי שלוחי הרבי מליובאוויטש שיצטופפו ביום ראשון בחזית מרכז חב"ד העולמי 770, לצילום התמונה המסורתית השנתית, יהיה גם הרב מענדל אלפרוביץ, שליח צעיר שהצטרף בשנה האחרונה לצבא השלוחים.

הרב אלפרוביץ עשה היסטוריה - הוא מונה לשליח חב"ד במדינה החמישים של ארה"ב, דרום דקוטה, המדינה האחרונה בארה"ב שבה טרם היה שליח. למעשה, גם סבה של רעייתו, הרב שלום דובער שם-טוב, השליח הראשי במדינת מישיגן זה ששים שנה, עשה היסטוריה - הוא היה השליח הראשון של הרבי באמריקה.

הגשמת החזון

בדרום דקוטה חיים, על-פי ההערכות, קרוב לאלף יהודים. הרב אלפרוביץ, שיצא לשליחות עם רעייתו ובתם התינוקת, החל למעשה מאפס. בכל המדינה אין רב ואין שום תשתית לחיים יהודיים מסודרים. "יהודי המדינה פנו אל 'המרכז לענייני חינוך' (הגוף הממונה על בתי חב"ד בעולם) בבקשה לשלוח אליהם שליח, ואנחנו קיבלנו עלינו את האתגר", הוא מספר.

בעבור הזוג אלפרוביץ היציאה לשליחות הייתה דבר מובן מאליה. הוריו והוריו רעייתו משמשים שלוחים, וילדיהם גדלו באווירת שליחות. "מיום שאנחנו זוכרים את עצמנו, השליחות היא

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

הסנגוריה הפרטית

שאלה: איך צריך לקיים את הוראת חז"ל "והווי דן את כל האדם לכף זכות?"

תשובה: את הציווי הזה למדו חז"ל מהפסוק (ויקרא יט, טו) "בצדק תשפוט עמיתך", ולפי דעת הרמב"ם, רבנו יונה ועוד פוסקים, זו מצוות עשה מן התורה. על כל אדם לחשוב כאילו מדובר בבנו או בקרובים לו ביותר.

כשומעים על דבר שלילי שעשה אדם הידוע כירא שמים, חובה לנסות לחשוב שאולי הצגת הדברים חוטאת לאמת, ולא להיות "הושד בכשרים". גם אם המעשה לא היה טוב, סביר להניח שבינתיים עשה האיש תשובה וקיבל עליו להיזהר בזה להבא.

גם אצל אדם מן השורה, שבדרך כלל נזהר מחטא, ורק לפעמים קורה שהוא נכשל בו, ייתכן שעשה

זאת שלא בכונה, או שלא ידע שהדבר אסור. לכן אין לגלות זאת, ואסור לבזותו או לשנאתו, אלא אם אפשר - יש להעיר לו על כך באופן אישי, כדי שיתקן את מעשיו.

אדם שאיננו יודעים אם הוא ירא שמים או רשע, ואפשר לפרש את המעשה לשני הצדדים, יש לדנו לטוב. רק אם המעשה נוטה לגמרי לכף חובה, יש לנו לראות בו ספק חטא.

במצווה זו כלולה החובה להיזהר שלא להביא את עצמו לידי חשד, בין בענייני ממון בין בענייני איסור, לפי שצריך אדם לצאת ידי הבריות כדרך שצריך לצאת ידי שמים, שנאמר (במדבר לב, כב): "והייתם נקיים מה' ומישראל".

מקורות: אבות פ"א מ"ו ובפירושי הרמב"ם ורבנו יונה. שערי תשובה לרבנו יונה שער ג אותיות רטורכ. חפץ חיים, פתיחה, עשין ג, והל' לה"ר כלל ד ס"ג"ה ובהערות. 'הליכות בין אדם לחברו' פ"א ס"א י"ד. פסקי תשובות סי' קנו ס"ק כב, וש"נ.

הרב אלפרוביץ. שיעור תורה במדינה החמישים

סקרנות, ואנחנו מנצלים את ההזדמנות להנחלת שבע מצוות בני נוח", מספר השליח הטרי. "רק בימים האחרונים נתתי הרצאה בנושא לפני מאה וחמישים סטודנטים באוניברסיטה".

כשהוא מגלה יהודי שטרם הכיר - זו שמחה גדולה. "כאשר באנו לכאן שודרה על כך כתבה באחד הערוצים", הוא מספר. "אישה יהודייה צפתה בנו ויצרה קשר. כשפגשנו אותה פרצה בבכי. היא נשואה ללא-יהודי, ומתגוררת במדינה כשלושים שנה, שבהן לא היה לה שום קשר עם היהדות. 'הגיע הזמן שאחדש את הקשר שלי ליהדותי', אמרה לנו האישה".

חייבים להפסיק את המגביות.

מתעוררים עכשיו ודואגים לביטוח הבריאות שלנו.

לרשותך פוליסת בריאות קולקטיבית של אני"ש (פוליסה רחבה במחיר הנמוך ביותר).

לוקחים אחריות ושומרים על החיים.

להצטרפות: 077-444-7777

אוצר בבית

שני כרכים של 'צדיקים למופת', מסיפורי המופת של 'שיחת השבוע'.

סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל העדות.

סיפורים שנוטעים יראת שמים, אמונת צדיקים ומידות טובות.

טל' 03-960-6120

לא צריך תירוצים לקנות מטקפיים,

אלפי מסגרות בחינם!

מאחדת מנכבי כללית

מאחדת: בני ברק, ירושלים, ביתר, בית שמש, ירושלים-נחום 10
 כללית מושלם פלטינום ומכבי זהב עד גיל 18 ולהברי מכבי שלי מעל גיל 18 הנחה 50% עדשות 156 cr אנטי רפלקס \ נגד שריטות \ חוסם קרינת מחשב uv עד מספר 6 / צילינדר 2

רשת משקפיים
280
 1599-555-280